

sammen, om vi har et ansvar, der rækker længe end til Dybbøl. Det er vi fundamentalt uenige i, og sådan er det bare. Det har ikke noget med overfladiskhed at gøre.

Jeg synes, at Dansk Folkepartis argumentation om, at det ikke kan lade sig gøre, er overfladisk, for man fornægter jo de eksempler, hvor etniske grupper lever smukt sammen.

Jeg ved ikke, om hr. Søren Krarup nogen sinde har været i New York og oplevet en by, der vel nok er den mest blandede kulturelt, etnisk osv. af alle byer i denne her verden, som har frembragt et fantastisk spændende møde mellem kulturer, som har et fantastisk kulturel liv, et fantastisk multikulturelt liv, som er flerkulturelt i forhold til musik, i forhold til at gå på restaurant, i forhold til at nyde gadebilledet. Det, der foregår i en by som New York, er det, der efter hr. Søren Krarups meget dybsindige analyse, forstår jeg, slet ikke kan lade sig gøre.

Kl. 17.35

Her har hr. Søren Krarup et ønske om, at de folk skal skilles ad. De skal skilles ad, det duer ikke, at de lever sammen, for så holder Dansk Folkepartis argumentation om, at forskellige grupperinger ikke kan leve sammen, ikke. Derfor er jeg glad for, at overfladiskhed er et ord, som jeg ikke brugte, men i stedet ordet uenighed.

Til hr. Flemming Oppfeldt bare det, at vi jo udtrykkeligt har skrevet i det her, hvad det drejer sig om, nemlig at det her for 99,99999 pct.s vedkommende rammer folk, der kommer udefra, og det ved hr. Flemming Oppfeldt jo også godt.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg ved jo godt, at hr. Villy Søvndal ikke kan lide ordet overfladiskhed, når det hæftes på ham, men jeg kender desværre ikke andet ord til at beskrive den opløsthed i intellektuel sammenhæng, der ligger i, at man altså på den ene side taler om et samfund, der skal hænge sammen, og på den anden side søger at udrydde det, som skaber sammenhængskraft.

Det var ganske tankevækkende, at fru Elsebeth Gerner Nielsen citerede Grundtvig, der om nogen har understreget den sammenhængskraft, der skaber et folk. Det er den sammenhængskraft, som bl.a. Socialistisk Folkeparti systematisk har søgt at ophæve. Det er ikke integration, man skaber, det er opløsthed, det er

tomhed, og det er en ulykke både for indvandre og for det folk, der bor der.

Må jeg så sige med hensyn til USA: USA's situation er jo den, at det er grundlagt på et ganske bestemt kulturelt grundlag, nemlig det, som kom fra »Mayflower«, kom fra England, kom fra den engelske protestantiske puritanistiske tradition, og det er den, som har skabt et USA, hvor man så har givet andre mulighed for at komme. Det er den tradition, der måske er ved at blive udhulet, og det er muligt, at hr. Villy Søvndals skønbillede af New York ikke holder i forfærdelig lang tid, hvis ikke amerikanerne begynder at besinde sig på det.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Til hr. Villy Søvndal: Det er kun ren lovsjuskemæssigt, jeg rejser det her spørgsmål.

Hvis man har en flygtning, der når det her forslag er blevet gennemført, kommer fra Iran og kommer hertil, så skal denne flygtning efter det her forslag ikke på starthjælp. Hvis man har en dansk ingeniør, der har boet i Iran i mange år og kommer hertil, så skal vedkommende efter det her forslag være på starthjælp.

Det synes jeg da ud fra forslagsstillernes intention må være en alvorlig fejl ved forslaget, og derfor synes jeg bare, det var godt, hvis man var gået sammen om bare ét forslag, der ikke havde den fejl.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, hr. Søren Krarup igen leverede et eksempel på, jeg ved ikke, om man kan kalde det overfladiskhed, men i hvert fald en fuldstændig tom retorik, der var tomt for eksempler.

Når man nævner New York, så siger hr. Søren Krarup: Jamen det kan jo være, at det senere går galt. Ja, det kan jo altid være, at ting senere går galt. Men der ligger vel også i hr. Søren Krarups udtalelse en indrømmelse af, at det faktisk er en spændende by, at det er spændende at lade kulturer mødes, hvis man er fri for fantasier, der ønsker at skabe had mellem etniske grupper. Der er jo mange eksempler på, at det kan lade sig gøre. Det kan formentlig også lade sig gøre for hr. Søren Krarup.

Men hvis man er fri for den slags og har et samfund, der er optaget af at bygge bro over modsætninger, så er bl.a. New York blevet så spændende en by, fordi, tror jeg, at man var fri for den type af tomme retorikere, der ønskede at